

Så kan man sige: Jamen det er sådan lidt af hvert, man prøver simpelt hen at blande det hele sammen. Men det er jo bare ikke realitetens verden, heller ikke på det her område.

Og så vil jeg gerne sige – og jeg ved ikke, om SF ikke har forstået det endnu: Samfundet, det danske samfund, kan i dag ikke tilbyde behandlinger til alle borgerne, fjerne ventelister osv., som det burde kunne. Sådan er tilstanden i dagens Danmark. Jeg ved ikke, om SF har opfattet det sådan, men sådan er det altså. Og så er det, vi siger: Hvorfor må borgerne så ikke, hvorfor må arbejdsmand Pedersen ikke have mulighed for at sige: Jeg stryger den udenlandsrejse i år, jeg tager på privathospitalet? Hvorfor må det tilbud ikke gives?

Det er en forkvaklet holdning, synes jeg – undskyld, jeg siger det – til, hvordan samfundet skal indrettes. Vi kan se, at det netop er den almindelige arbejdsmand, de små næringsdrivende osv., der har brug for det. Det offentlige, kommuner osv. er også begyndt at bruge privathospitaler, og det er jo, fordi samfundet – amterne og dermed også Folketinget – ikke kan give den optimale behandling og den anstændige behandling, som man burde. Så dette er og bliver en sag, synes jeg, hvor man ikke forholder sig til, hvordan det virkelig er derude i samfundet, og det synes jeg man burde tænke lidt mere over i SF. Jeg ved godt, at det nok ikke nytter noget at sige det, men alligevel: Prøv på det! Jeg tror faktisk, der er mange i SF, der har den samme holdning, og gudskelov går det i den retning.

Man skal ikke køre efter populisme, og hvad borgerne mener som sådan, det er jeg enig med SF's ordfører i, men jeg ville bare lige nævne det, fordi jeg netop i dag fik stukket Vilstrupanalysen i hånden, og den viser, at der er flere og flere SF-vælgere, der netop støtter de private hospitaler og klinikker, og det var jo interessant i relation til debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal sende hr. Jan Køpke Christensen et program om samfundsstyret markedsøkonomi, så han kan studere den nærmere.

Jeg skal bare sige til det at stå her og sige, at enten er det en ren markedsøkonomi, eller også er det en ren planøkonomi, samtidig med at man i den samme debat har sagt, at man går ind for en offentlig sundhedssektor, der kan dække befolkningens sundhedsbehov, at det turde være noget modsætningsfyldt.

I virkeligheden må man jo sige, at uanset om man har en liberalistisk eller en socialistisk baggrund, er diskussionen omkring marked kontra plan gammeldags og umoderne, og den svarer overhovedet ikke til virkeligheden i det danske samfund.

Det, der er spørgsmålet, er da, hvilken blanding af styringspåvirkninger vi ønsker. Hvordan får vi markedets effektivitet kombineret med demokratiets styring og beslutningen om, hvad der er det overordnede mål med samfundsudviklingen? Det er den diskussion, der kunne være interessant, men den bliver desværre alt for tit undertrykt af de dér meget firkantede sort-hvide billeder, og det er helt uinteressant.

Endelig vil jeg sige om det offentlige sygehusvæsen, at jeg er meget enig med hr. Jan Køpke Christensen i, at det helt store problem i det her er, at vores offentlige system ikke kan tilbyde de ydelser, det burde kunne, inden for den tid, som patienterne har krav på. Men pointen er jo netop, at jo mere man får den sektor, der hedder privathospitaler, til at vokse, jo større vil problemerne i den offentlige sektor – alt andet lige – blive.

Og når Fremskridtspartiet både går ind for privathospitaler og for en velfungerende, socialt lige offentlig sundhedsforsorg, er det netop udtryk for den populisme, som er så kendetegnende for Fremskridtspartiet: Man vil alt det gode.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det har jo udviklet sig til en interessant debat for og imod private hospitaler, men det drejer sig jo om reklameadgangen for de private hospitaler.

Og jeg blev spurgt om noget helt konkret fra ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørn Jespersen: Hvornår kommer så det lovforslag? Det er min hensigt at fremsætte lovforslaget i den samling, der blev nævnt før, 1995-96, et forslag, der skal regulere reglerne for det samlede sundhedsområde. Og så er det min hensigt – og det kan måske oven på den debat, der har været nu, synes lidt optimistisk – at samle hele Folketinget om de regler.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Med hensyn til, hvor mange der er ansat i sundhedssektoren, og hvor mange man mangler i